

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja

Druk nr 3313
Warszawa, 26 maja 2023 r.

**Kandydat na członka
Kolegium Instytutu Pamięci Narodowej -
Komisji Ścigania Zbrodni
przeciwko Narodowi Polskiemu
- Pan Krzysztof Wyszkowski.**

DANE O KANDYDACIE WRAZ Z UZASADNIENIEM

Krzysztof Wyszkowski, urodzony 10 listopada 1947 w Mrągowie – polski polityk, publicysta, działacz antykomunistyczny w PRL, doradca premierów Jana Krzysztofa Bieleckiego oraz Jana Olszewskiego, od 2016 roku członek Kolegium Instytutu Pamięci Narodowej.

Ukończył w 1961 r. Szkołę Podstawową nr 15 w Olsztynie, następnie podjął naukę w II Liceum Ogólnokształcącym im. Konstantego Ildefonsa Gałczyńskiego w Olsztynie, którą przerwał po dwóch latach. Przed ukończeniem 16 roku życia podjął pracę jako robotnik fizyczny w Miejskim Przedsiębiorstwie Budownictwa Miejskiego w Olsztynie, później był operatorem spychacza, konwojentem, ajentem stacji benzynowej i pracownikiem Olsztyńskich Zakładów Samochodowych. W 1974 r. wymógł na kierownictwie OZOS odmowę wpisania do komunistycznych związków zawodowych.

Inwigilowany przez Służbę Bezpieczeństwa od 1975 r., jako "figurant" Sprawy Operacyjnego Rozpracowania kryptonim "Kanał" (chodziło o przerzut książek bezdebitowych z Zachodu).

Od 1977 r. w środowisku Komitetu Robotników. W 1978 r. inicjator i autor Deklaracji Komitetu Założycielskiego Wolnych Związków Zawodowych Wybrzeża. W 1979 r. dokonał pierwszej w najnowszej historii Polski lustracji obywatelskiej ujawniając na łamach pisma WZZ "Robotnik Wybrzeża", że Edwin Myszk, udający antykomunistę, jest agentem SB. Od 1979 r. zajmował się wydawaniem publikacji podziemnych, w tym m.in. przedruki dzieł Witolda Gombrowicza, „Agresja 17 września” Jerzego Łojka, „W Ameryce” Wojciecha Karpińskiego, pismo kulturalno-polityczne Res Publica.

W 1980 r. był uczestnikiem strajku sierpniowego w Stoczni Gdańskiej, gdzie stworzył oficjalne wydawnictwo strajkowe i nadał tytuł „Solidarność” Strajkowemu Biuletynowi Strajkowemu. W kwietniu 1981 r. został sekretarzem redakcji „Tygodnika Solidarność”. Po wprowadzeniu stanu wojennego zatrzymany 13 grudnia 1981 r. w Grand Hotelu w Sopocie, następnie internowany w Strzebielinku, skąd wykorzystując przewiezienie do szpitala w sierpniu 1982 r. uciekł, pozostając w podziemiu do 22 lipca 1983 r., gdy został tymczasowo aresztowany, ale został zwolniony na mocy amnestii. Współpracował z prasą podziemną, publikując m.in. w „Tygodniku Wojennym”. W maju i sierpniu 1988 r. uczestniczył jako doradca Komitetów Strajkowych w strajkach w Stoczni Gdańskiej.

W 1989 r. pod pretekstem funkcji dźwiękowca ekipy Video Studio Gdańsk był jedynym niezależnym obserwatorem obrad Okrągłego Stołu i następnie w miesięczniku Instytutu Literackiego w Paryżu „Kultura” opublikował pierwszą krytyczną relację o zмовie zawartej przez władze komunistyczne z wytypowaną przez ministra SW Kiszczaka ekipą mającą reprezentować ruch solidarnościowy. Po objęciu kierownictwa „Tygodnika Solidarność” przez Jarosława Kaczyńskiego został w nim kierownikiem działu politycznego.

W lutym 1990 r. otrzymał zgodę prezydenta Wojciecha Jaruzelskiego na rezygnację z urzędu i, pomimo sporów z Lechem Wałęsą, namówił go na kandydowanie w wyborach prezydenckich. Wszedł w skład sztabu wyborczego Lecha Wałęsy i napisał mu przemówienie na temat polityki zagranicznej, w którym głównym celem było wejście Polski do NATO. W latach 1991–1992 był doradcą premierów Jana Krzysztofa Bieleckiego i Jana Olszewskiego.

W maju 1992 r. na łamach dziennika „Nowy Świat” ujawnił, że ówczesny minister SZ Krzysztof Skubiszewski był agentem Służby Bezpieczeństwa, a następnie w wywiadzie dla Polskiej Agencji Prasowej, że w ówczesnym Sejmie zasiada około 60 byłych agentów SB, co spowodowało zgłoszenie uchwały zobowiązującej ministra SW do przedstawienia listy agentów w naczelnych instytucjach państwa polskiego, zaprezentowanej Sejmowi w dniu 4 czerwca 1992 r. Jako tzw. „Lista Macierewicza”.

W latach 90. był zatrudniony w Komisji Likwidacyjnej RSW „Prasa-Książka-Ruch”, w spółce prawa handlowego "Srebrna". Zajął się działalnością publicystyczną m.in. w „Expressie Wieczornym” i „Gazecie Polskiej”.

W 1995 r. w wypowiedzi dla TVN ujawnił, że Lech Wałęsa był agentem SB w latach 70., co spowodowało piętnastoletni proces zakończony uniewinnieniem przez Sąd Najwyższy w 2020 r.

W kwietniu 2016 r. został doradcą ds. politycznych i historycznych wojewody pomorskiego Dariusza Drelicha. W czerwcu tego samego roku został powołany przez Sejm w skład Kolegium IPN.

Bogate doświadczenie zawodowe wskazuje, iż Pan Krzysztof Wyszowski jest dobrym kandydatem na członka Kolegium Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

***Kandydat zgłoszony przez grupę posłów Klubu Parlamentarnego
Prawo i Sprawiedliwość:***

(-) Waldemar Andzel; (-) Iwona Arent; (-) Barbara Bartuś; (-) Mieczysław Baszko; (-) Dariusz Bąk; (-) Joanna Borowiak; (-) Dominika Chorościńska; (-) Tadeusz Chrzan; (-) Witold Czarnecki; (-) Arkadiusz Czartoryski; (-) Zbigniew Dolata; (-) Marcin Duszek; (-) Barbara Dziuk; (-) Adam Gawęda; (-) Teresa Glenc; (-) Czesław Hoc; (-) Piotr Kaleta; (-) Bartosz Kownacki; (-) Ewa Kozanecka; (-) Wiesław Krajewski; (-) Leonard Krasulski; (-) Piotr Król; (-) Tomasz Ławniczak; (-) Marzena Machałek; (-) Antoni Macierewicz; (-) Jerzy Małecki; (-) Jerzy Materna; (-) Anna Milczanowska; (-) Daniel Milewski; (-) Kazimierz Moskal; (-) Aleksander Mrówczyński; (-) Danuta Nowicka; (-) Jacek Osuch; (-) Jerzy Paul; (-) Marek Polak; (-) Piotr Polak; (-) Violetta Porowska; (-) Marcin Porzucek; (-) Jarosław Sellin; (-) Sławomir Skwarek; (-) Agnieszka Soin; (-) Beata Strzałka; (-) Marek Suski; (-) Stanisław Szwed; (-) Adam Śniezek; (-) Jacek Świat; (-) Krzysztof Tchórzewski; (-) Robert Telus; (-) Ryszard Terlecki; (-) Teresa Wargocka; (-) Robert Warwas; (-) Jan Warzecha; (-) Grzegorz Wojciechowski; (-) Agata Katarzyna Wojtyszek; (-) Tomasz Zieliński.

Przedstawiciel wnioskodawców - poseł Aleksander Mrówczyński.